

13304196

Скаржник: Товариство з обмеженою
відповідальністю «ГРУП ІНТРЕЙД»

Замовник: Державне підприємство
«Миколаївський авіаційний
ремонтний завод «НАРП»

С К А Р Г А

на процедуру закупівлі, на рішення відповідальної особи ДП «НАРП» про відхилення тендерної пропозиції ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» та відмову у визнанні переможцем ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» за тендером № UA-2021-08-16-002916-а, оформлене протоколом розгляду тендерних пропозицій №496 від 10.09.2021 року

Державним підприємством Миколаївський авіаційний ремонтний завод «НАРП» (надалі – Замовник) на ЕТМ був опублікований запит на комерційну пропозицію номер в Prozorro UA-2021-08-16-002916-а.

ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» приймало участь у вказаній закупівлі і запропонувало найкращу ціну 187 000,00 без ПДВ.

Після цього, 10.09.2021 року, відповідальною особою Замовника було розміщено на ЕТМ протокол №496 розгляду тендерних пропозицій про відхилення тендерної пропозиції ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД». Однак **в рішенні не вказано жодної КОНКРЕТНОЇ підстави відхилення.**

У своєму рішенні Замовником зазначено лише що ним отримано погодження від Управління координації безпеки підприємств ДК «Укроборонпром» на відхилення, при цьому Замовник посилається на абзац 4 п.п. 4 п.10.35 Порядку.

Однак Замовник не дочитав весь наказ ДК «Укроборонпром» та намагається «вирвати із контексту» необхідні йому речення Порядку.

Абзац 4 п.п. 4 п.10.35 Порядку наголошує що «Відхилення Конкурсної пропозиції учасника одним Замовником відповідно до зазначених **у цьому пункті підстав (події та умови)**, що відбулись з іншим Замовником, можливо лише за погодженням із структурним підрозділом....»

Підстав у цьому пункті всього три, при цьому повинні настати відповідні наслідки –

«Учасник Конкурсу не виконав/неналежно виконав свої зобов'язання за раніше укладеним Договором із будь-яким із Замовників, що протягом двох років з моменту невиконання/неналежного виконання такого зобов'язання мало принаймні один з наступних наслідків:

- направлення Замовником Учаснику обґрунтованої претензії щодо якості та/або кількості ТРП, яка безпідставно не була задоволена Учасником;
- дострокове розірвання Договору (відмова Замовника від Договору);
- застосування до Учасника штрафних санкцій через порушення зобов'язання та/або відшкодування збитків, завданих таким порушенням.

ТОВ «Груп Інтрейд» стверджує, що наше товариство не отримувало жодної претензії від ДП «НАРП», фактів дострокового розірвання договорів із ДП «НАРП» не було, штрафні санкції не застосовувались.

У зв'язку із чи не зрозуміло чому Замовник застосовує абзац 4 п.п. 4 п.10.35 Порядку як підставу для відхилення нашої пропозиції.

Складається таке враження, що посадові особи Замовника та його члени тендерного комітету мають особисте неприязне відношення до нашого товариства.

Ймовірніше за всього таке ставлення до нашого товариства пов'язане із судовою справою № 915/538/21, яка знаходиться на розгляді у Господарському суді Миколаївської області за позовом ТОВ «Груп Інтрейд» до ДП «НАРП». Дана справа стосується аналогічного незаконного рішення тендерного комітету Замовника про нашу дискваліфікацію, і оскаржується нашим товариством. Тому тендерний комітет Замовника намагається знайти будь-який привід для відхилення тендерних пропозицій ТОВ «Груп Інтрейд».

Наголошуємо, що дана справа не має жодного відношення до застосування штрафних санкцій або відшкодування шкоди, більше того, даний позов був направлений саме ТОВ «Груп Інтрейд», а не Замовником, тому п.п. 4 п. 10.35 жодним чином не стосується відносин ТОВ «Груп Інтрейд» із ДП «НАРП».

Копія Ухвали про відкриття провадження у справі №915/538/21 додається.

При цьому, зазначаємо, що з учасником – Скаржником є лише єдина конфліктна ситуація у інших учасників Концерну, а саме між ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» та ДП «ЖБТЗ», дана конфліктна ситуація розглядалася у справі №908/2192/20, в рамках якої наше товариство також подало зустрічний позов про стягнення з ДП «ЖБТЗ» грошових коштів у якості оплати за поставлений товар та штрафних санкцій за прострочення такої оплати. Дійсно, даним судовим рішенням було стягнуто кошти як з ДП «ЖБТЗ», так і з нашого товариства, що свідчить про обопільне порушення з боку двох сторін Договору. При цьому, на виконання вказаного рішення нашим товариством було добровільно сплачено суму штрафних санкцій, що підтверджується платіжним дорученням яке додається. Вказане свідчить про те, що співпраця із нашим товариством можлива, і наше товариство здатне нести відповідальність.

Додатково зазначаємо, що в даному випадку, в оскаржуваному тендері, відсутня підстава для відхилення пропозиції ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД», передбачена пп.4 п. 10.35 Порядку закупівель, а саме:

«4) Учасник Конкурсу не виконав/неналежно виконав свої зобов'язання за раніше укладеним Договором із будь-яким із Замовників, що протягом двох років з моменту невиконання/неналежного виконання такого зобов'язання мало принаймні один з наступних наслідків: - направлення Замовником Учаснику обґрунтованої претензії щодо якості та/або кількості ТРП, яка безпідставно не була задоволена Учасником; - дострокове розірвання Договору (відмова Замовника від Договору); - застосування до Учасника штрафних санкцій через порушення зобов'язання та/або відшкодування збитків, завданих таким порушенням.»

Зазначаємо про те, що даний пункт чітко вказує часові рамки – протягом двох років з моменту неналежного виконання зобов'язання учасником торгів.

Як здається нашому товариству, дані часові рамки були визначені правильно, аби учасник «пожиттєво» не ніс відповідальність за ті дії, відносно яких навіть спливає строк позовної давності.

Звертаємо увагу, що в рішенні Господарського суду Запорізької області встановлені преюдиційні факти, які не потребують доказування – а саме момент виникнення порушення зобов'язання:

«Відповідно до умов Специфікацій №1 до Договору, відповідач за первісним позовом повинен був здійснити поставку Продукції в обмовленій у кількості в строк 10 календарних днів з моменту підписання Специфікацій, тобто по 01.07.2019 включно.

У зв'язку із тим, що відповідач за первісним позовом не виконав зобов'язання з поставки продукції в повному обсязі в строки та в розмірах визначених

сторонами в Специфікації, позивач за первісним позовом просить стягнути з відповідача за первісним позовом неустойку в загальному розмірі 116121 грн. 60 коп., що складається з:

- суми пені 83865 грн. 60 коп. за порушення строків поставки (за період з 02.07.2019 по 31.12.2019), нарахованої на підставі п. 7.3 договору;... »

Тобто, порушення допущене Скаржником 02.07.2019 року, натомість рішення про відхилення нашого товариства прийнято 10.09.2021 року, тобто поза межами дворічного періоду, що унеможливує застосування даного підпункту 4 пункту 10.35 Порядку закупівель.

Отже, з цих підстав Замовник також не міг дискваліфікувати Скаржника.

Підсумовуючи все вищенаведене, **Скаржник зазначає, що він, вказуючи на порушення Замовником Порядку закупівель за іншою закупівлею, подаючи позов до суду у справі №915/538/21, він не повинен нести негативних для себе наслідків, так як Замовник при проведенні КОЖНОЇ ЗАКУПІВЛІ повинен дотримуватися головних принципів закупівель, в тому числі НЕ ДОПУСКАТИ ДИСКРИМІНАЦІЮ (а Скаржника було само дискриміновано з підстави того, що він звернувся до суду з оскарженням рішення Замовника); Замовник повинен проводити ОБ'ЄКТИВНУ ОЦІНКУ пропозицій учасників і не допускати відхилення пропозицій з НАДУМАНИХ, НЕІСНУЮЧИХ підстав ні в конкурсній документації, ні в Порядку закупівель.**

Хотілось би нагадати, що підстави для відхилення тендерної пропозиції Учасника чітко прописані у «Порядку закупівель підприємствами ДК «Укроборонпром», який затверджений наказом Концерну від 29.11.2019 року № 333 (із змінами відповідно до наказу ДК «Укроборонпром» від 25.02.2021 року № 76)».

Цим же порядком визначено, що закупівлі повинні здійснюватись за принципами(п. 2.3):

- «...
- **Максимальна економія та ефективність;**
- **Відкритість та прозорість на всіх стадіях Закупівель;**
- **Недискримінація осіб, що беруть участь у процедурах Закупівель;**
- **Об'єктивна та неупереджена оцінка конкурсних пропозицій;**
- ...»

Тобто даним рішенням № 496 від 10.09.2021 року Замовником порушено чотири із шести принципів, які встановлені Концерном. Дане рішення незаконне, необґрунтоване, та є таким, що не відповідає Порядку ДК «Укроборонпром».

Відповідно, враховуючи все вищевикладене, просимо визнати оскаржуване рішення про дискваліфікацію ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» неправомірним і таким, яке підлягає скасуванню.

На підставі викладеного, –

ВИМАГАЄМО:

1. **Зобов'язати Замовника Скасувати рішення відповідальної особи ДП «НАРП» про відхилення тендерної пропозиції ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» та відмову у визнанні переможцем ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД» за тендером № UA-2021-08-16-002916-а, оформлене протоколом розгляду тендерних пропозицій №496 від 10.09.2021 року**

2. **Зобов'язати Замовника переглянути тендерну пропозицію ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД».**

Додатки:

1. Копія Ухвали Господарського суду Миколаївської області про відкриття провадження по справі №915/538/21
2. Копія Рішення Господарського суду Запорізької області по справі №908/2192/20
3. Копія платіжного доручення про добровільне виконання рішення суду у справі №908/2192/20.

«13 » вересня 2021 року

**Директор ТОВ «ГРУП ІНТРЕЙД»
Ісмаїлов Е.М.**

Категорія справи № 915/538/21: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Визнання договорів (правочинів) недійсними; купівлі-продажу; поставки товарів, робіт, послуг.

Надіслано судом: 11.05.2021. Зареєстровано: 11.05.2021. Оприлюднено: 12.05.2021.

Дата набрання законної сили: 11.05.2021

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

УХВАЛА

11 травня 2021 року Справа № 915/538/21

м. Миколаїв

Господарський суд Миколаївської області у складі судді Ржепецького В.О.,

розглянувши матеріали справи

за позовом: Товариства з обмеженою відповідальністю «Груп Інтрейд» (адреса місцезнаходження: м. Запоріжжя, вул. Брянська, 15, офіс 25; адреса для листування: 69002, м. Запоріжжя, а/с 6823, код ЄДРПОУ 41071921)

до відповідача 1: Державного підприємства «Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП» (54037, Миколаївська область, м. Миколаїв, вул. Знаменська, буд. 4, код ЄДРПОУ 09794409)

до відповідача 2: Приватного акціонерного товариства «РОКС» (03148, м. Київ, вул. Василя Верховинця, буд. 10, код ЄДРПОУ 22966186)

про визнання незаконними та скасування рішень, визнання договору недійсним,

В С Т А Н О В И В:

22.04.2021 на адресу Господарського суду Миколаївської області надійшла позовна заява Товариства з обмеженою відповідальністю «Груп Інтрейд» від 13.04.2021 до відповідачів: Державного підприємства «Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП» та Приватного акціонерного товариства «РОКС», якою позивач просить суд:

1) визнати незаконними та скасувати рішення № 4 від 19.02.2021 Державного підприємства «Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП» про відхилення конкурсної пропозиції учасника ТОВ «Груп Інтрейд» за закупівлею номер «Prozorro» № UA-2021-01-20-006274-b та рішення № 8 від 11.03.2021 Державного підприємства «Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП» про обрання переможцем у закупівлі номер «Prozorro» №UA-2021-01-20-006274-b ПрАТ «РОКС»;

2) визнати недійсним Договір поставки № 47-21 від 17.03.2021, укладений між Приватним акціонерним товариством «РОКС» та Державним підприємством «Миколаївський авіаремонтний завод «НАРП» за результатами закупівлі в електронній системі закупівель «Prozorro» №UA-2021-01-20-006274-b.

Згідно витягу з протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 22.04.2021 справі присвоєно єдиний унікальний номер 915/538/21 та визначено головуєчим у справі суддю

Ржепецького В.О.

Ухвалою суду від 27.04.2021 позовну заяву залишено без руху з підстав недотримання позивачем вимог п. 2 ч. 1 ст. 164 ГПК України та встановлено 10-денний строк з дня отримання ухвали суду для усунення недоліків позовної заяви.

05.05.2021 на адресу суду надійшла заява позивача про усунення недоліків позовної заяви, до якої долучено:

- копію платіжного доручення № 700 від 28.04.2021 про доплату судового збору у розмірі 2270,00 грн.
- копію протоколу № 4 від 27.03.2018 року загальних зборів.
- копію наказу № 3-к/18 від 28.03.2018 про призначення директора.
- докази направлення цього листа відповідачу.

Дослідивши матеріали позовної заяви з доданими до неї документами, з урахуванням заяви про усунення недоліків, суд дійшов висновку, що позовна заява відповідає вимогам ст. ст. 162, 164, 172 ГПК України, підстави для повернення позовної заяви чи відмови у відкритті провадження відсутні, отже, суд відкриває провадження у даній справі.

Відповідно до ч.ч. 3-5 ст. 12 ГПК України, спрощене позовне провадження призначене для розгляду малозначних справ, справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи. Загальне позовне провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні. Умови, за яких суд має право розглядати вимоги про стягнення грошових сум у наказному провадженні, а справи у загальному або спрощеному позовному провадженні, визначаються цим Кодексом. Для цілей цього Кодексу малозначними справами є: 1) справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; 2) справи незначної складності, визнані судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження, та справ, ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Враховуючи предмет спору дана справа має розглядатись за правилами загального позовного провадження.

Статтею 181 ГПК України передбачено, що для виконання завдання підготовчого провадження в кожній судовій справі, яка розглядається за правилами загального позовного провадження, проводиться підготовче засідання. Дата і час підготовчого засідання призначаються суддею з урахуванням обставин справи і необхідності вчинення відповідних процесуальних дій. Підготовче засідання має бути розпочате не пізніше ніж через тридцять днів з дня відкриття провадження у справі.

Відповідно до приписів ч. ч. 1-2 ст. 120 ГПК України, суд викликає учасників справи у судові засідання або для участі у вчиненні процесуальної дії, якщо визнає їх явку обов'язковою. Суд повідомляє учасників справи про дату, час і місце судового засідання чи вчинення відповідної процесуальної дії, якщо їх явка є не обов'язковою.

Керуючись ст. ст. 12, 81, 120, 162-168, 176, 177, 181, 234, 235 ГПК України, господарський суд,

ПОСТАНОВИВ:

1. Прийняти позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі.
2. Справу розглядати за правилами загального позовного провадження.
3. Підготовче засідання у справі призначити на **07 червня 2021 року о 10:50 год.**

Засідання відбудеться у приміщенні господарського суду за адресою: м.Миколаїв, Будинок Рад, вул.Адміральська, 22, поверх 9.

4. Повідомити учасників справи про дату, час та місце проведення судового засідання.

5. **Встановити відповідачу** 15-денний строк від дня отримання цієї ухвали для надання суду відзиву на позов, оформленого згідно вимог ст.165 ГПК України разом із доказами, які підтверджують обставини, на яких ґрунтуються заперечення відповідача, якщо такі докази не надані позивачем, а також документи, що підтверджують надіслання (надання) відзиву і доданих до нього доказів іншим учасникам справи.

6. **Встановити позивачу** 5-денний строк від дня отримання відзиву на позов для надання суду відповіді на відзив, оформленої згідно вимог ст.166 ГПК України разом із доказами, які підтверджують обставини, на яких ґрунтується відповідь позивача, якщо такі докази не надані відповідачем, а також документи, що підтверджують надіслання (надання) відповіді на відзив і доданих до неї доказів іншим учасникам справи.

7. **Встановити відповідачу** 5-денний строк з дня одержання відповіді на відзив для подання до суду заперечень на відповідь на відзив, які мають відповідати вимогам ст.167 ГПК України.

8. Роз`яснити учасникам справи, що заяви і клопотання по справі необхідно оформлювати згідно вимог ст.170 ГПК України і надавати їх суду лише у письмовій формі та завчасно до засідань.

9. На веб-сторінці Господарського суду Миколаївської області на офіційному веб-порталі судової влади України в мережі Інтернет за посиланням: <http://mk.arbitr.gov.ua/sud5016/> учасники справи можуть отримати інформацію по справі, що розглядається.

10. Ухвалу направити учасникам справи.

11. Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею та оскарженню не підлягає.

Суддя В.О. Ржепецький

Категорія справи № 908/2192/20: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема, договорів; Невиконання або неналежне виконання зобов'язань; купівлі-продажу; поставки товарів, робіт, послуг.

Надіслано судом: 30.12.2020. Зареєстровано: 31.12.2020. Оприлюднено: 04.01.2021.

Дата набрання законної сили: 01.06.2021

Результат оскарження 01.06.2021 Центральний апеляційний господарський суд: залишено судові рішення без змін

Номер судового провадження: 27/136/20

номер провадження справи 27/136/20

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23.12.2020 **Справа № 908/2192/20**

м.Запоріжжя **Запорізької області**

Господарський суд Запорізької області у складі судді Дроздової С.С. при секретарі судового засідання Шолоховій С.В., розглянувши матеріали справи

за позовом: Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод (12441 Житомирська область, смт. Новогуївинське, вул. Дружби народів, 1, ідентифікаційний номер юридичної особи 07620094)

до відповідача: Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (69035 м. Запоріжжя, вул. Брянська, 15, офіс 25, ідентифікаційний код юридичної особи 41071921)

про стягнення 116 121 грн. 60 коп.

за зустрічним позовом: Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (69035 м. Запоріжжя, вул. Брянська, 15, офіс 25, ідентифікаційний код юридичної особи 41071921)

до відповідача: Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод (12441 Житомирська область, смт. Новогуївинське, вул. Дружби народів, 1, ідентифікаційний номер юридичної особи 07620094)

про стягнення 166 751 грн. 55 коп.

за участю представників

позивача за первісним позовом (відповідач за зустрічним): Олянюк В.Л., наказ № 392-ОД від 21.12.2020

відповідача за первісним позовом (позивач за зустрічним): Карабак В.А., ордер АР № 102976 від 07.09.2020

СУТЬ СПОРУ:

26.08.2020 року до Господарського суду Запорізької області надійшла позовна заява Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд про стягнення 83 865 грн. 60 коп. пені, 32 256 грн. 00 коп. штрафу за прострочення понад тридцять днів у розмірі семи відсотків.

Відповідно до витягу з протоколу розподілу судової справи між суддями від 26.08.2020 здійснено автоматизований розподіл позовної заяви між суддями, присвоєно єдиний унікальний номер судової справи 908/2192/20 та визначено до розгляду судді Дроздовій С.С.

Ухвалою суду від 31.08.2020 прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі № 908/2192/20, присвоєно справі номер провадження 27/136/20 розгляд справи по суті призначено на 28.09.2020.

17.09.2020 до Господарського суду Запорізької області надійшла зустрічна позовна заява Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд про стягнення з Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод 116 040 грн. 00 коп. основного боргу за поставлений товар за видатковою накладною РН-0000269 від 13.08.2019, 5 972 грн. 66 коп. 3 % річних, 5 032 грн. 08 коп. інфляційних втрат, 39 706 грн. 81 коп. пені.

Відповідно до витягу з протоколу передачі судової справи раніше визначеному складу суду від 17.09.2020, зустрічну позовну заяву передано на розгляд судді Дроздовій С.С.

Ухвалою суду від 18.09.2020 зустрічну позовну заяву Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд прийнято до розгляду. Вимоги за зустрічним позовом об'єднано в одне провадження з первісним позовом у справі № 908/2192/20.

Здійснювати розгляд справи № 908/2192/20 ухвалено за правилами загального позовного провадження. Підготовче засідання було призначено на 28.09.2020.

15.09.2020 відповідачем за первісним позовом подано відзив на позовну заяву (вх. № 18049/08-08/20), відповідно до якого зазначив, що вини відповідача за первісним позовом у порушенні строків поставки 6 одиниць компресорів з помпою не має, в зв'язку з чим стягнення штрафних санкцій є безпідставним. Просив суд відмовити в задоволенні первісного позову.

Крім того, відповідачем за первісним позовом заявлено клопотання (вх. № 18101/08-08/20 від 15.09.2020) про зменшення розміру штрафних санкцій. Просить, у разі, якщо суд дійде висновку про задоволення або часткове задоволення позову, зменшити розмір пені до 1 000 грн. 00 коп. та розмір штрафу до 1 000 грн. 00 коп.

Ухвалою суду від 28.09.2020, на підставі ст. 177 ч.3 ГПК України, строк підготовчого провадження продовжено на 30 днів, до 30.11.2020, відповідно до ст. 183 ГПК України підготовче засідання відкладено на 10.11.2020.

В судовому засіданні 10.11.2020 на підставі ст. 183 ГПК України, оголошено перерву до 27.11.2020, про що винесено судом відповідну ухвалу.

27.11.2020 представники сторін звернулися до суду з письмовим клопотанням (вх. № 23285/08-08/20 від 27.11.2020) в порядку ч. 6 ст. 183 ГПК України про розгляд справи по суті у той самий день після закінчення підготовчого засідання. Заяву представників сторін в порядку ч.6 ст. 183 ГПК України, судом прийнято.

27.11.2020 суд перейшов до розгляду справи по суті.

Ухвалою суду від 27.11.2020 в порядку ст. 216 ГПК України оголошено перерву в судовому засіданні до 23.12.2020.

У судовому засіданні 23.12.2020 справу розглянуто, оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Суддею оголошено, яка справа розглядається, склад суду, та роз'яснено представникам сторін, які прибули в судові засідання, їх права, у тому числі право заявляти відводи.

Відводів складу суду не заявлено.

23.12.2020 в судовому засіданні представник позивача за первісним позовом підтримав заявлений первісний позов на підставах викладених у позовній заяві, заперечив проти заявлених зустрічних вимог. Просить суд задовольнити первісний позов та відмовити у задоволенні зустрічних позовних вимог.

23.12.2020 у засіданні суду представник відповідача за первісним позовом (позивач за зустрічним) заперечив проти заявлених вимог на підставах викладених у відзиві. Просить суд відмовити у задоволенні первісних позовних вимог. Зустрічні позовні вимоги підтримав у повному обсязі на підставах викладених у зустрічній позовній заяві, просить їх задовольнити.

Крім того представник позивача за зустрічним позовом заявив про намір подання заяви про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу.

В засіданні суду 23.12.2020 здійснено безпосереднє дослідження доказів, поданих учасниками спору (ст. 210 ГПК України).

У судовому засіданні 23.12.2020, на підставі ст. 217 ГПК України суд закінчив з'ясування обставин та перевірки їх доказами і перейшов до судових дебатів ст. 218 ГПК України.

Судові дебати частина судового розгляду, що складаються з промов осіб, які беруть участь у справі.

Заслухавши представників сторін, дослідивши докази, суд вийшов з нарадчої кімнати та згідно ст. 240 Господарського процесуального кодексу України оголосив вступну та резолютивну частини рішення, повідомив строк виготовлення повного тексту рішення та роз'яснив порядок і строк його оскарження.

Розглянувши матеріали справи та оцінивши надані докази, вислухавши пояснення представників сторін, суд

УСТАНОВИВ:

Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу, способами захисту цивільних прав та інтересів може бути визнання права.

З огляду на статтю 509 Цивільного кодексу України вбачається, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 ЦК України.

У відповідності до пункту 1 частини 2 статті 1 Цивільного кодексу України договір є підставою виникнення цивільних прав та обов'язків. Цивільні права і обов'язки виникають як з передбачених законом договорів, так і з договорів, не передбачених законом, але таких, що йому не суперечать.

Договір це категорія цивільного права, яка визначається як домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. До зобов'язань, що виникають з договорів, застосовуються загальні положення про зобов'язання, якщо інше не випливає із закону або самого договору. Як і будь-який право чин, він є вольовим актом, оскільки виражає спільну волю сторін, що втілюється у договорі. Змістом договору є, власне, ті умови, на яких сторони погоджуються виконувати договір, і вони мають дотримуватися взятих на себе зобов'язань.

У відповідності до статті 638 Цивільного кодексу України договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів

даного виду, а також усі ті умови щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

23.05.2019 року між Державним підприємством Житомирський бронетанковий завод (Покупець) та Товариством з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (Постачальник) був укладений Договір № 196 (Договір), відповідно до умов якого Постачальник зобов'язався передати у власність, а Покупець - прийняти й оплатити продукцію, вказану у Специфікації (Продукція), на умовах та в строки, передбачені Договором (п. 1.1 Договору).

Кількість та номенклатура Продукції вказується у Специфікаціях, що є невід'ємною частиною договору (п. 2.1 Договору).

Пунктом 1.2 Договору передбачено, що Постачальник гарантує, що Продукція є технічно справною, придатною для використання за призначенням, стосовно неї відсутні права третіх осіб, пов'язаних з її наймом, знаходженням у власності, заставі, користуванні, а також з інтелектуальною власністю тощо.

Відповідно до п.п. 2.2, 2.4 Договору, якість, комплектність, пакування й маркування Продукції повинні відповідати нормам, чинним стандартам (ТУ, ГОСТ, технічній документації) для даного виду Продукції. Постачальник гарантує, що Продукція, яка є предметом поставки за Договором придатна для використання за призначенням та повністю відповідає умовам Договору, щодо якості та номенклатури. Якість Продукції, що є предметом Договору перевіряється відділом технічного контролю Покупця, результати перевірки оформляються Актом вхідного контролю, на кожен окрему партію Продукції.

Положеннями п. 3.1 Договору передбачено, що поставка продукції здійснюється силами та за рахунок Постачальника, можливо через Перевізника на склад в місці знаходження Покупця (або на інших умовах, обговорених Сторонами), в строки/терміни встановлені Сторонами у відповідній Специфікації. Моментом поставки Продукції та передача її Покупцю є дата підписання сторонами видаткової накладної та проходження вхідного контролю Покупця.

Відповідно до п. 3.2 Договору, поставка продукції здійснюється партіями. Асортимент та кількість кожної партії повинні відповідати Продукції визначеної Специфікацією. Постачальник зобов'язаний повідомити Покупця про прогнозовану дату поставки Продукції не пізніше 3 днів до дати поставки.

Відповідно до п. 11.5 Договір набуває чинності з моменту його підписання сторонами і діє до 31.12.2020. Закінчення строку дії договору не звільняє сторони від зобов'язань та від відповідальності за порушення зобов'язань (у тому числі гарантійних), які виникли під час дії договору.

З матеріалів справи вбачається, що сторонами 28.05.2019 підписано Специфікацію № 1 до Договору, в якій обумовлено перелік продукції до постачання загальною вартістю: 787680 грн. в т.ч. ПДВ. Термін поставки продукції 10 календарних днів з моменту підписання Специфікації (21.06.2019).

Згідно видаткових накладних № РН-0000215 від 21.06.2019 на суму 169680 грн., № РН-0000234 від 05.07.2019 на суму 80400 грн., № РН-0000242 від 12.07.2019 на суму 76800 грн. Постачальником здійснено поставку визначеної Продукції.

Таким чином, загальна сума поставленої Постачальником Продукції по Специфікації № 1 від 28.05.2019 складає 326880 грн.

Враховуючи вищевикладене вбачається, що в порушення умов Договору та Специфікації, загальна сума непоставленої Продукції складає 460800 грн.

В зв'язку з невиконанням відповідачем за первісним позовом умов Договору та Специфікації, позивачем за первісним позовом заявлено до стягнення сума пені в розмірі 83865 грн. 60 коп. та штрафу в розмірі 32256 грн.

За приписами ч. 1 ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом (ст. 525 ЦК України).

Відповідно до ч. 1 ст. 265 ГК України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно зі ст. 712 ЦК України за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Приписами ст. 629 ЦК України встановлено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином (ст. 599 ЦК України).

Згідно зі ст. 663 ЦК України продавець зобов'язаний передати товар покупцеві у строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо зміст договору не дає змоги визначити цей строк, - відповідно до положень статті 530 цього Кодексу.

Частиною 1 статті 530 ЦК України передбачено: якщо у зобов'язанні встановлено строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Перебіг строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок (ст. 253 ЦК України).

Відповідно до ч. 1 ст. 612 ЦК України боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

З частини 1 ст. 546 Цивільного кодексу України слідує, що виконання зобов'язання може забезпечуватись неустойкою, порукою, заставою, притриманням, завдатком.

В силу приписів статті 216 ГК України учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за порушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставі і в порядку, передбачених цим Кодексом, іншими законами та договором.

Відповідно до ч. 1 ст. 230 ГК України штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежне виконання господарського зобов'язання.

Статтею 549 ЦК України визначено, що неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Згідно з п. 2 ст. 551 ЦК України якщо предметом неустойки є грошова сума, її розмір встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

За змістом статей 610, 611 ЦК України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання). У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

В пункті п.7.1 Договору сторонами визначено, що за невиконання або неналежне виконання мов Договору Сторони несуть відповідальність згідно положень Договору та законодавства України.

Відповідно до п. 7.3 сторонами Договору встановлено, що за порушення Постачальником строків поставки продукції, заміни Продукції, Постачальник сплачує Покупцеві пеню в розмірі 0,1%, від суми невиконаного зобов'язання, за кожен день прострочення.

Відповідно до умов Специфікацій №1 до Договору, відповідач за первісним позовом повинен був здійснити поставку Продукції в обмовленій у кількості в строк 10 календарних днів з моменту підписання Специфікацій, тобто по 01.07.2019 включно.

У зв'язку із тим, що відповідач за первісним позовом не виконав зобов'язання з поставки продукції в повному обсязі в строки та в розмірах визначених сторонами в Специфікації, позивач за первісним позовом просить стягнути з відповідача за первісним позовом неустойку в загальному розмірі 116121 грн. 60 коп., що складається з:

- суми пені 83865 грн. 60 коп. за порушення строків поставки (за період з 02.07.2019 по 31.12.2019), нарахованої на підставі п. 7.3 договору;

- суми 32256 грн. штрафу за прострочення виконання зобов'язань понад тридцять днів у розмірі 7% згідно з абз. 2 п. 2 ст. 231 ГК України;

Перевіривши розрахунок в частині нарахування пені за порушення строків поставки, суд дійшов до висновку що він здійснений позивачем вірно, в зв'язку з чим, позовні вимоги в цій частині, з огляду на викладене вище, є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Відповідно до ч. 1 ст. 231 ГК України законом щодо окремих видів зобов'язань може бути визначений розмір штрафних санкцій, зміна якого за погодженням сторін не допускається.

За змістом частини 2 статті 231 ГК України, у разі якщо порушено господарське зобов'язання, в якому хоча б одна сторона є суб'єктом господарювання, що належить до державного сектора економіки, або порушення пов'язане з виконанням державного контракту, або виконання зобов'язання фінансується за рахунок Державного бюджету України чи за рахунок державного кредиту, штрафні санкції застосовуються, якщо інше не передбачено законом чи договором, у таких розмірах: за порушення умов зобов'язання щодо якості (комплектності) товарів (робіт, послуг) стягується штраф у розмірі двадцяти відсотків вартості неякісних (некомплектних) товарів (робіт, послуг); за порушення строків виконання зобов'язання стягується пеня у розмірі 0,1 відсотка вартості товарів (робіт, послуг), з яких допущено прострочення виконання за кожний день прострочення, а за прострочення понад тридцять днів додатково стягується штраф у розмірі семи відсотків вказаної вартості.

Отже, даною нормою, що належить застосувати до правовідносин сторін пов'язаних в тому числі із виконанням державного контракту, чітко встановлено розмір штрафних санкцій за порушення господарського зобов'язання.

Позивач є державним підприємством, засновником якого є Державний концерн Укроборонпром. З огляду на викладене, позовні вимоги в частині стягнення суми 32256 грн. штрафу - в розмірі 7% від вартості непоставленої продукції, за прострочення поставки понад тридцять днів, заявлено правомірно. Розрахунок здійснено вірно, тому ці вимоги підлягають задоволенню.

Вимога п. 1 ст. 6 Конвенції щодо обґрунтування судових рішень не може розумітися як обов'язок суду детально відповідати на кожен довід заявника. Стаття 6 Конвенції також не встановлює правил щодо допустимості доказів або їх оцінки, що є предметом регулювання в першу чергу національного законодавства та оцінки національними судами. Проте Європейський суд з прав людини оцінює ступінь вмотивованості рішення національного суду, як правило, з точки зору наявності в ньому

достатніх аргументів стосовно прийняття чи відмови в прийнятті саме тих доказів і доводів, які є важливими, тобто такими, що були сформульовані заявником ясно й чітко та могли справді вплинути на результат розгляду справи.

Стаття 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод гарантує право кожного на справедливий і публічний розгляд справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.

При цьому виконання рішень, винесених судом, є невід'ємною частиною «права на суд», адже в іншому випадку положення статті 6 Конвенції будуть позбавлені ефекту корисної дії (пункти 34, 37 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Бурдов проти Росії»).

Відповідно до ст.ст. 7, 13 Господарського процесуального кодексу України правосуддя в господарських судах здійснюється на засадах рівності всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності, підпорядкування, місцезнаходження, місця створення та реєстрації, законодавства, відповідно до якого створена юридична особа, та інших обставин. Судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін.

Відповідно до статті 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (ст.ст. 73, 77 ГПК України).

За таких обставин, первісні позовні вимоги Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

В порядку ст. 129 ГПК України судовий збір за первісним позовом покладається на відповідача за первісним позовом.

Розглянувши клопотання відповідача за первісним позовом про зменшення суми пені до 1000 грн. та зменшення суми штрафу до 1000 грн., суд відмовив в його задоволенні з огляду на наступне.

Обґрунтовуючи своє клопотання відповідач за первісним позовом зазначає, що єдиною причиною прострочення, за яке позивачем нараховано штрафні санкції, є саме недобросовісна поведінка самого позивача, спірний Договір № 196 було укладено в результаті оголошення ТОВ «Груп Інтрейд» переможцем у тендері № 3979664. Відповідач приймав участь у даному тендері і позивач обрав відповідача переможцем у вказаному вище тендері. Внаслідок того, що відповідач був обраний переможцем у тендері, позивач направив на адресу відповідача Договір та Специфікацію до нього. Отримавши від позивача такий Договір та Специфікацію за результатами тендеру № 3979664, відповідач дізнався, що позивач змінив перелік товару, який потрібно було поставити на його адресу, а саме в Специфікації замість товару Компресор з помпою АК-150МКВ 7 штук вказав інший товар - «компресор с помпой 765-78-06281» 7 штук. Дізнавшись про це, відповідач одразу ж засобами телефонного зв'язку з'єднався з представником позивача з метою з'ясування невідповідностей у Специфікації та умовах тендерної документації, на що представник позивача повідомив, що наразі їм не потрібен компресор з помпою АК-150МКВ взагалі, а їм потрібен інший компресор - «компресор с помпой 765-78-06281» у кількості 7 штук. Відповідач повідомив позивача, що має змогу поставити лише і такий компресор с помпой 765-78-06281, так як приймаючи участь у вищезазначеному тендері взагалі не розраховував на його поставку, так як він не був предметом закупівлі. Також з цього приводу відповідачем було направлено на електронну адресу позивача лист від 27.05.2019 року, згідно з яким відповідач повідомляв позивача про те, що внаслідок односторонньої зміни самим позивачем товару, потрібного до поставки, відповідач має змогу поставити лише і одиницю компресору с помпой 765-78-06281 та направив разом із листом також на електронну пошту Специфікацію, в якій замість 7 штук компресорів с помпой 765-78-06281 було вказано і одиницю такого товару із відповідною зміною ціни Договору. Однак, на такі пропозиції відповідача позивач повідомив, що внаслідок обрання ТОВ «Груп Інтрейд» переможцем у тендері у нас як у переможця

тендеру виник обов'язок підписати даний Договір та Специфікацію за результатами тендеру № 3979664, так як у випадку не підписання такого Договору та Специфікації наше підприємство могло бути включено до Стоп-Листа Постачальників на строк 12 місяців у відповідності до п.14.5 Порядку закупівель товарів, робіт та послуг ДК «Укроборонпром». Крім того, позивач зазначив, що спірний тендер було закрито на певну суму, відповідно, і за результатами такого тендеру договір між позивачем та постачальником також повинно бути укладено на цю ж суму, у відповідності до Порядку закупівель товарів, робіт та послуг підприємствами державного концерну «Укроборонпром» від 29.01.2019. Однак, позивач пообіцяв, що після укладення даного Договору та Специфікації (в тому числі на поставку компресору с помпой 765-78-06281 у кількості 7 штук), останній через деякий час підпише додаткову угоду до цього Договору, в якій сторонами буде змінено кількість необхідного до поставки товару компресору с помпой 765-78-06281 з 7 штук до 1 штуки. Маючи гарні відносини з позивачем, розуміючи, що кожен тендер фактично перевіряється контролюючими органами, з метою недопущення існування проблем у позивача з ДК «Укроборонпром», відповідач погодився на такі умови і розумно сподівався, що в подальшому кількість спірного товару у Специфікації до Договору №196 буде зменшена з 7 штук до 1 штуки. Однак, на всі звернення відповідача з приводу внесення змін до Договору та Специфікації (в частині зменшення обсягу поставки компресору с помпой 765-78-0628137 штук до 1 штуки) позивач не відреагував і досі. Тому просив суд врахувати, що причиною прострочення є саме недобросовісна поведінка позивача, одностороння зміна ним переліку товарів, які необхідно поставити вже після участі у тендері. Також просив суд при вирішенні цього клопотання врахувати, що відповідачем вживалися всі заходи, аби внести зміни до Специфікації, аби виконати договір, відповідач намагався в досудовому порядку врегулювати спір. Крім того, позивачем взагалі не зазначено про наявність спричинення йому збитків чи зазнавання ним будь-яких інших негативних наслідків, доведених належними і допустимими доказами. Відповідач наголошував, що стягнення з відповідача штрафних санкцій в заявленому позивачем розмірі без їх істотного зменшення призведе до збитковості відповідача, що у період дії фінансової кризи в Україні та епідемії коронавірусу в цілому та надзвичайної ситуації зокрема може мати наслідком банкрутство підприємства, виникнення заборгованості по сплаті заробітної плати, податків та зборів та подальше звільнення працівників. Задоволення позову про стягнення штрафних санкцій в заявленому позивачем розмірі є порушенням засад цивільного законодавства, а саме справедливості, добросовісності та розумності, а також принципів господарювання в Україні, а саме - забезпечення економічної багатоманітності та рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання. Відповідач наголошував, що ним було неодноразово вжито заходів для виконання зобов'язань, з однієї сторони та для уникнення прострочення виконання зобов'язання, з іншої. Відповідач докладав всіх можливих зусиль для уникнення прострочення поставки товару, звертався до позивача із пропозицією підписати додаткову угоду щодо внесення змін у Договір та збільшенні строків поставки, а також намагався вирішити даний спір у досудовому порядку.

Відповідно до ст. 233 ГК України, у разі якщо належні до сплати штрафні санкції надмірно великі порівняно із збитками кредитора, суд має право зменшити розмір санкцій. При цьому повинно бути взято до уваги: ступінь виконання зобов'язання боржником; майновий стан сторін, які беруть участь у зобов'язанні; не лише майнові, але і інші інтереси сторін, що заслуговують на увагу. Якщо порушення зобов'язання не завдало збитків іншим учасникам господарських відносин, суд може з урахуванням інтересів боржника зменшити розмір належних до сплати штрафних санкцій.

Частиною 3 статті 551 Цивільного кодексу України також передбачено можливість зменшення за рішенням суду розміру неустойки, якщо він значно перевищує розмір збитків, та наявність інших обставин, які мають істотне значення.

Правовий аналіз названих статей свідчить, що вони не є імперативними та застосовуються за визначених умов на розсуд суду, при цьому повинні враховуватись певні обставини, які в своїй сукупності утворюють винятковість.

Суд зазначає, що зобов'язання з поставки продукції за договором покладалися саме на відповідача (за первісним позовом).

Згідно з ч. 1 ст. 96 Цивільного кодексу України юридична особа самостійно відповідає за своїми зобов'язаннями.

Відповідач є приватним підприємством і відповідно до ч. 1 ст. 42 Господарського кодексу України здійснює підприємницьку діяльність на власний ризик.

Підписавши Договір № 196, відповідач за первісним позовом був обізнаний про існуючий порядок розрахунків та правові наслідки порушення строків розрахунку.

За приписами ч. 2 ст. 193 Господарського кодексу України кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Сума заявлених позивачем до стягнення з відповідача неустойки (пені та штрафу) не є надмірно великою, про що свідчать матеріали справи.

Зобов'язання з поставки продукції залишається не виконаним та відповідач за первісним позовом не вчиняв будь-яких реальних дій для його фактичного та повного виконання.

Статтею 42 ГК України передбачено, що підприємництво - це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Це означає, що за порушення договірних зобов'язань, та інших правил здійснення господарської діяльності підприємство самостійно несе відповідальність, передбачену законодавством України.

Крім того, підприємництво є ініціативною діяльністю. Це означає, що зайняття підприємницькою діяльністю є добровільним вчинком. Жоден державний орган, недержавна організація, посадова особа не можуть примусити до зайняття підприємницькою діяльністю. Проте це не означає, що особа не може бути примушена до виконання добровільно взятих на себе зобов'язань (наприклад, за договором, укладеним в процесі провадження підприємницької діяльності) або зобов'язань, що передбачені державою і впливають зі здійснення особою підприємницької діяльності.

Відповідно до ст. 617 ЦК України особа, яка порушила зобов'язання, звільняється від відповідальності за порушення зобов'язання, якщо вона доведе, що це порушення сталося внаслідок випадку або непереборної сили.

Не вважається випадком, зокрема, недодержання своїх обов'язків контрагентом боржника, відсутність на ринку товарів, потрібних для виконання зобов'язання, відсутність у боржника необхідних коштів.

Незалежно від того, що стало причиною не поставки продукції (об'єктивні обставини чи суб'єктивна недбалість), це не звільняє його від відповідальності за невиконання або неналежне виконання зобов'язання.

Дослідивши наведені відповідачем за первісним позовом обставини та подані в їх обґрунтування докази, суд вважає, що надані документи жодним чином не свідчать про відсутність вини відповідача за первісним позовом у виникненні заборгованості і здійсненні з його боку конкретних дій щодо вжиття усіх можливих заходів для виконання зобов'язань за спірним Договором.

За таких обставин, суд дійшов висновку, що представлені відповідачем за первісним позовом в обґрунтування свого клопотання докази не свідчать про винятковість розглядуваного випадку та наявність об'єктивних обставин, що виключали б можливість належним чином виконати свої зобов'язання за Договором. Крім того, розмір неустойки, що підлягає стягненню з відповідача за первісним позовом, є співрозмірним з порушенням.

Таким чином, враховуючи вищевикладене, суд відмовляє відповідачу за первісним позовом в задоволенні клопотання щодо зменшення суми пені та штрафу.

Суд розглянувши зустрічний позов Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд про стягнення з Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод 116 040 грн. 00 коп. основного боргу за поставлений товар за видатковою накладною РН-0000269 від 13.08.2019, 5 972

грн. 66 коп. 3 % річних, 5 032 грн. 08 коп. інфляційних втрат, 39 706 грн. 81 коп. пені, задовольняє його, з огляду на наступне.

Як було встановлено вище, вбачається з матеріалів справи та посилається позивач за зустрічним позовом, 23.05.2019 року між Державним підприємством Житомирський бронетанковий завод (Покупець) та Товариством з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (Постачальник) був укладений Договір № 196 (Договір), відповідно до умов якого Постачальник зобов'язався передати у власність, а Покупець - прийняти й оплатити продукцію, вказану у Специфікації (Продукція), на умовах та в строки, передбачені Договором (п. 1.1 Договору).

Кількість та номенклатура Продукції вказується у Специфікаціях, що є невід'ємною частиною договору (п. 2.1 Договору).

Згідно п. 3.1 Договору, поставка продукції здійснюється силами та за рахунок постачальника, можливо через перевізника на склад в місці знаходження Покупця (або на інших умовах, обговорених сторонами), в строк/терміни встановлені Сторонами у відповідній Специфікації. Моментом поставки продукції (партії продукції) та передача її покупцю є дата підписання Сторонами видаткової накладної та проходження вхідного контролю покупця.

Пунктом 3.3 Договору, право власності на продукцію переходить до Покупця з моменту підписання представниками Сторін видаткової накладної та проходження вхідного контролю за яким продукцію визнано придатною для використання за призначенням.

Відповідно до п. 4.1 Договору, поставка Продукції здійснюється за цінами, визначеними у відповідній Специфікації і включають всі податки, збори й інші обов'язкові платежі, а також вартість тари, пакування, маркування й інші витрати, пов'язані з поставкою Продукції.

Загальна сума договору складається із сум Специфікацій до Договору. У випадку необхідності, порядок забезпечення виконання умов Договору з боку Постачальника зазначається у відповідній Специфікації (п.п. 4.2, 4.3 Договору).

Відповідно до п. 5.1 Договору оплата Покупцем Продукції здійснюється в національній валюті України шляхом перерахування коштів на поточний рахунок Постачальника, зазначений у Договорі.

Пунктом 5.2. Договору передбачено, що Покупець здійснює оплату Продукції шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок Постачальника. Порядок, строки оплати та ціна встановлюється Сторонами у відповідній Специфікації.

На виконання умов Договору № 196, Сторонами було укладено: Специфікацію № 1, Специфікацію №2, Специфікацію №3, Специфікацію №4, Специфікацію №6.

На виконання умов Договору та Специфікацій, ТОВ «Груп Інтрейд» поставило на адресу відповідача за зустрічним позовом наступні товари:

За Специфікацією №2: відповідно до видатковою накладною №РН-0000235 від 05.07.2019 року було поставлено товар на загальну суму 153 000,00 грн. з ПДВ.

Згідно п. 3 Специфікації №2, оплата повинна бути здійснена протягом 60 календарних днів з моменту поставки повної партії Продукції та проходження вхідного контролю. Однак, оплата проведена лише 10.03.2020 року, про що свідчить платіжне доручення № 831, тобто з простроченням.

За Специфікацією №3: відповідно до видатковою накладною №РН-0000257 від 29.07.2019 року було поставлено товар на загальну суму 7344,00 грн. з ПДВ.

Згідно п. 3 Специфікації № 3, оплата повинна бути здійснена протягом 60 календарних днів з моменту поставки повної партії Продукції та проходження вхідного контролю. Однак, оплата проведена лише 25.10.2019 року, про що свідчить платіжне доручення № 3919, тобто з простроченням.

За Специфікацією № 4: відповідно до видатковою накладною № РН-0000269 від 13.08.2019 було поставлено товар на загальну суму 116 040,00 грн. з ПДВ.

Згідно п. 3 Специфікації №4, оплата повинна бути здійснена протягом 30 календарних днів з моменту поставки повної партії Продукції та проходження вхідного контролю. Однак, оплата за вказаний товар не надійшла на адресу ТОВ «Груп Інтрейд», матеріали справи не містять доказів оплати

За Специфікацією №6: відповідно до видатковою накладною №РН-0000280 від 20.08.2019 року було поставлено товар на загальну суму 31800,00 грн. з ПДВ.

Згідно п. Специфікації №6, оплата повинна бути здійснена протягом 30 календарних днів з моменту поставки повної партії Продукції та проходження вхідного контролю. Однак, оплата за вказаний товар надійшла на адресу ТОВ «Груп Інтрейд» з простроченням, а саме 25.10.2019 року, про що свідчить платіжне доручення № 3921.

В зв'язку з чим, враховуючи вищевикладене, позивач за зустрічним позовом звернувся до суду з даним зустрічним позовом про стягнення з Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод 116040 грн. основного боргу за видатковою накладною РН-0000269 від 13.08.2019, 5972 грн. 66 коп. 3 % річних, 5032 грн. 08 коп. втрат від інфляції, 39706 грн. 81 коп. пені.

Згідно ст. 525 Цивільного кодексу України, одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

За приписами ч. 1 ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом (ст. 525 ЦК України).

Відповідно до ст. 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно з ч. 1 ст. 175 ГК України майново-господарськими визнаються цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утримуватися від певної дії, а управнена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку. Майнові зобов'язання, які виникають між учасниками господарських відносин, регулюються Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених Господарським кодексом України.

Відповідно до ч. 1 ст. 265 ГК України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно зі ст. 712 ЦК України за договором поставки продавець (постачальник), який здійснює підприємницьку діяльність, зобов'язується передати у встановлений строк (строки) товар у власність покупця для використання його у підприємницькій діяльності або в інших цілях, не пов'язаних з особистим, сімейним, домашнім або іншим подібним використанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього певну грошову суму. До договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Приписами ст. 629 ЦК України встановлено, що договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином (ст. 599 ЦК України).

Згідно зі ст. 663 ЦК України продавець зобов'язаний передати товар покупцеві у строк, встановлений договором купівлі-продажу, а якщо зміст договору не дає змоги визначити цей строк, - відповідно до

положень статті 530 цього Кодексу.

Частиною 1 статті 530 ЦК України передбачено: якщо у зобов'язанні встановлено строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Перебіг строку починається з наступного дня після відповідної календарної дати або настання події, з якою пов'язано його початок (ст. 253 ЦК України).

Глава 50 ЦК України передбачає підстави та умови припинення зобов'язання, зокрема, статтею 599 ЦК України встановлено, що зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

Відповідачем за зустрічним позовом доказів виконання зобов'язання з оплати поставленого товару суду не надано.

Статтею 610 Цивільного кодексу України встановлено, що порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Відповідно до ст. 612 Цивільного кодексу України боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Таким чином вимога позивача за зустрічним позовом про стягнення з відповідача основного боргу в розмірі 116040 грн. є обґрунтованою та підлягає задоволенню.

У зв'язку із несплатою відповідачем за зустрічним позовом основної заборгованості у повному обсязі у визначений Договором строк, позивачем за зустрічним позовом нараховано до стягнення з відповідача за зустрічним позовом за загальний період, однак по кожній накладній окремо з 04.09.2019 по 24.10.2020 втрат від інфляції в розмірі 5032 грн. 08 коп., 5972 грн. 66 коп. 3 % річних, 39706 грн. 81 коп. пені.

Статтю 625 ЦК України встановлено, що боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Сплата 3% річних від простроченої суми (якщо інший їх розмір не встановлений договором або законом), так само як й інфляційні нарахування, не мають характеру штрафних санкцій і є способом захисту майнового права та інтересу кредитора шляхом отримання від боржника компенсації (плати) за користування ним коштами, належними до сплати кредитором.

Індекс інфляції (індекс споживчих цін) це показник, що характеризує динаміку загального рівня цін на товари та послуги, які купуються населенням для невиробничого споживання, який визначається виключно Держкомстатом і його найменший період визначення становить місяць, а тому прострочка платежу за менший період не тягне за собою нарахування інфляційних втрат, а розмір боргу з урахуванням індексу інфляції визначається виходячи з суми боргу, що мала місце на останній день місяця, в якому платіж мав бути здійснений, помноженої на індекс інфляції, визначений Держкомстатом, за період прострочки. Розрахунки індексу інфляції за квартал, період з початку року і т. п. проводяться "ланцюговим" методом, тобто шляхом множення місячних (квартальних і т. д.) індексів (наказ Держкомстату від 27.07.2007, № 265 Про затвердження Методики розрахунку базового індексу споживчих цін).

Наданий розрахунок судом перевірений за допомогою юридичної інформаційно-пошукової системи Законодавство та встановлено, що розрахунок 3 % та втрат від інфляції виконані вірно та підлягають стягненню.

Згідно з п. 7.2 Договору, за порушення строків проведення остаточного розрахунку з оплати Продукцію покупець сплачує Постачальникові пеню в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, що діяла на момент прострочення, за кожен день невиконання зобов'язань.

Відповідно до ст. 611 Цивільного кодексу України у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема сплата неустойки.

Відповідно до ч. 1 ст. 216 Господарського кодексу України учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за правопорушення у сфері господарювання шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій на підставах і в порядку, передбачених цим Кодексом, іншими законами та договором.

Згідно з ч. 1 ст. 230 Господарського кодексу України штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Згідно з ч. 6 ст. 231 Господарського кодексу України штрафні санкції за порушення грошових зобов'язань встановлюються у відсотках, розмір яких визначається обліковою ставкою Національного банку України, за увесь час користування чужими коштами, якщо інший розмір відсотків не передбачено законом або договором.

Відповідно до ч. 6 ст. 232 ГК України, нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Згідно з ч. 3 ст. 549 Цивільного кодексу України пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Відповідно до ст. 1 Закону України Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань платники коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочення платежу пеню у розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Факт порушення відповідачем за зустрічним позовом грошових зобов'язань є доведеним. Судом перевірено правильність нарахування пені та встановлено, що заявлена до стягнення сума пені є обґрунтованою і тому підлягає задоволенню.

За таких обставин, враховуючи вищевикладене, суми до стягнення з відповідача за зустрічним позовом за загальний період, однак по кожній накладній окремо з 04.09.2019 по 24.10.2020 втрат від інфляції в розмірі 5032 грн. 08 коп., 5972 грн. 66 коп. 3 % річних, 39706 грн. 81 коп. пені є доведеними, обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Дослідивши матеріали справи позивач за зустрічним позовом довів суду факт порушення з боку відповідача за зустрічним позовом своїх зобов'язань за Договором в повному обсязі.

Укладаючи договір, кожна із сторін прийняла на себе певні зобов'язання щодо його виконання, відповідачем за зустрічним позовом не виконані зобов'язання належним чином та порушено строк оплати у повному обсязі.

Стаття 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод гарантує право кожного на справедливий і публічний розгляд справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом.

При цьому виконання рішень, винесених судом, є невід'ємною частиною «права на суд», адже в іншому випадку положення статті 6 Конвенції будуть позбавлені ефекту корисної дії (пункти 34, 37 рішення Європейського суду з прав людини у справі «Бурдов проти Росії»).

Відповідно до ст.ст. 7, 13 Господарського процесуального кодексу України правосуддя в господарських судах здійснюється на засадах рівності всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності, підпорядкування, місцезнаходження, місця створення та реєстрації, законодавства, відповідно до якого створена юридична особа, та інших обставин. Судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін.

Відповідно до статті 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (ст.ст. 73, 77 ГПК України).

За таких обставин, з урахуванням наведеного, зустрічні позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Судовий збір за подання зустрічної позовної заяви відповідно до ст. 129 ГПК України покладається на відповідача за зустрічним позовом.

Керуючись ст.ст. 123, 129, 180, 233, 238, 240, 241 Господарського процесуального кодексу України, суд

В И Р І Ш И В:

Первісні позовні вимоги Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод до Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд **задовольнити.**

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (69035 м. Запоріжжя, вул. Брянська, 15, офіс 25, ідентифікаційний код юридичної особи 41071921) на користь Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод (12441 Житомирська область, смт. Новогуївинське, вул. Дружби народів, 1, ідентифікаційний номер юридичної особи 07620094) 83865 (вісімдесят три тисячі вісімсот шістьдесят п'ять) грн. 60 коп. пені, 32 256 (тридцять дві тисячі двісті п'ятдесят шість) грн. 00 коп. штрафу, 2102 (дві тисячі сто дві) грн. судового збору. **Видати наказ** після набрання рішенням законної сили.

Зустрічні позовні вимоги Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд до Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод **задовольнити.**

Стягнути з Державного підприємства Житомирський бронетанковий завод (12441 Житомирська область, смт. Новогуївинське, вул. Дружби народів, 1, ідентифікаційний номер юридичної особи 07620094) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю Груп Інтрейд (69035 м. Запоріжжя, вул. Брянська, 15, офіс 25, ідентифікаційний код юридичної особи 41071921) 116040 (сто шістнадцять тисяч сорок) грн. 00 коп. основного боргу, 5972 (п'ять тисяч дев'ясот сімдесят дві) грн. 66 коп. 3 % річних, 5032 (п'ять тисяч тридцять дві) грн. 08 коп. інфляційних втрат, 39706 (тридцять дев'ять тисяч сімсот шість) грн. 81 коп. пені, 2501 (дві тисячі п'ятсот одну) грн. 27 коп. судового збору. **Видати наказ** після набрання рішенням законної сили.

Рішення оформлено та підписано 30.12.2020.

Суддя С.С. Дроздова

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду. Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повний текст рішення розміщено в Єдиному державному реєстрі судових рішень за веб-адресою у мережі Інтернет за посиланням: <http://reyestr.court.gov.ua>.

Код доручення

19D17BDF74B384

ПЛАТІЖНЕ ДОРУЧЕННЯ № 737

від: 2 липня 2021 р.

0410001

Одержано банком

02.07.2021

Платник ГРУП ІНТРЕЙД ТОВ

Код 41071921

Банк платника

ЗАПОРІЗЬКЕ РУ АТ КБ "ПРИВАТБАНК" у м.Запоріжжя

ДЕБЕТ рах. №

UA06313399000026001055735429

СУМА

UAH

118223.60

Одержувач ДП, ЖБТЗ

Код 07620094

Банк одержувача

ЖИТОМИРСЬКЕ ОБЛ.УПРАВЛІННЯ АТ ОЩАДБАНК у м.Житомир

КРЕДИТ рах. №

UA153116470000026009300851478

Сума словами Сто вісімнадцять тисяч двісті двадцять три гривні 60 коп.

Призначення платежу Добровільне виконання рішення суду по справі №908/2192/20: пеня-83865,60 грн, шт раф-3256,00 грн, 2102- суд.збір Без ПДВ.

Підписи

Проведено банком

02.07.2021

Щоб переглянути цей документ в електронній формі:

1. Зайдіть на сторінку rb.ua/check
2. Оберіть тип документа "Довідки/виписки"
3. Введіть код доручення та натисніть "Знайти"
4. Ви зможете завантажити електронну копію.